

Kto spożywa moje Ciało i Krew moją pije, trwa we Mnie, a Ja w nim. Jak Mnie posłał żyjący Ojciec, a Ja żyję przez Ojca, tak i ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie. /J 6,56-57/

Eucharystia jest sakramentem pełnego życia. „Ja żyję przez Ojca” – mówi Jezus o sobie. Co to znaczy? Jezus jest Kimś w relacji z Ojcem. Jest zjednoczony z Nim w miłości. Życie ma z Ojca i żyje dla Niego. Podobną relację Jezus ustanawia między sobą a nami. Mamy żyć „przez Jezusa”, czyli z Niego, przez Niego, dla Niego. Po to, aby innym dawać siebie „do spożycia”, dawać swoje ciało i krew z miłości, aby inni żyli przez nas. Eucharystia jest czasem przeżywania tej tajemnicy, jest też czasem świętowania jedności z Bogiem i człowiekiem.

Eucharystia jest świętem wspólnoty, jest miejscem dziękczynienia całej wspólnoty. Dlatego kapłan mówi po przeistoczeniu: „Spraw, abyśmy posileni Jego Ciałem i Krwią i napełnieni Duchem Świętym byli jednym ciałem i jedną duszą w Chrystusie”. Tu się dotyka najgłębszej tajemnicy wspólnoty. [...]

Święto jest pokarmem i środkiem do nabrania sił. W sposób symboliczny uobecnia cele wspólnoty i pobudza nadzieję oraz daje nową siłę do podjęcia codziennego życia z większą miłością. Święto jest znakiem zmartwychwstania, które daje nam siłę do dźwigania krzyża na co dzień. Jest bowiem jakaś intymna więź między uroczystym świętowaniem a krzyżem. [...]

Zawsze robią na mnie wrażenie słowa wypowiedane w czasie Mszy świętej: obchodzimy, świętujemy; obecność, komunie, uczta, ofiara, przebaczenie. Eucharystia, dziękczynienie. Słowa te dobrze streszczają życie wspólnoty. Trzeba bowiem, żebyśmy rzeczywiście byli obecni jedni dla drugich, łącząc się wzajemnie ze sobą, ponieważ jesteśmy złączeni z Jezusem. To jest właśnie święto i nabożeństwo. To duchowe zjednoczenie, to celebrowanie jest czasem nabierania sił; jedni dla drugich stajemy się chlebem; jest to uczta w samym sercu wspólnoty. Ofiara jest zawsze w centrum wspólnoty, chodzi bowiem o to, żeby własne interesy poświęcić dla interesów innych ludzi, tak jak Jezus poświęcił swoje życie, abyśmy otrzymali Ducha. Święto zaczyna się od prośby o przebaczenie, a kończy się dziękczynieniem. Msza święta nie ma być jedynie pożywką dla naszej osobistej pobożności. Jest celebrowaniem i aktem całej wspólnoty wobec całego Kościoła i całej ludzkości. Odprawianie Eucharystii jest jednym ze szczytów życia wspólnoty, wówczas bowiem jesteśmy najsilniej ze sobą zjednoczeni i wszystko ofiarujemy Ojcu przez Jezusa.

/Tekst pochodzi z: „Wspólnota miejscem radości i przebaczenia” Jean Vanier/

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego oraz „O naśladowaniu Chrystusa” Tomasza a Kempis

Z Pisma Świętego:

Kielich błogosławieństwa, który błogosławimy, czy nie jest udziałem we Krwi Chrystusa? Chleb, który łamiemy, czyż nie jest udziałem w Ciele Chrystusa? Ponieważ jeden jest chleb, przeto my, liczni, tworzymy jedno Ciało. Wszyscy bowiem bierzemy z tego samego chleba.

/1 Kor 10,16-17/

Dzięki Tobie moja pieśń pochwalna płynie w wielkim zgromadzeniu.

Śluby me wypełnią wobec bojących się Jego.

Ubodzy będą jedli i nasycą się, chwalić będą Pana ci, którzy Go szukają.

"Niech serca ich żyją na wieki". /Ps 22, 26-27/

Z „O Naśladowaniu Chrystusa”:

Są tacy, którzy wprowadzie wyrzekają się siebie, ale z jakimś jednym zastrzeżeniem, bo niezupełnie ufają Bogu, więc chodzą koło swoich spraw. Inni znowu najpierw oddają wszystko, ale potem stanąwszy przed jakąś próbą, wracają do swego, i dlatego tak trudno im się doskonalić. Ci nie osiągną prawdziwej wolności, czystości serca i uszczęśliwiającej łaski mojej przyjaźni, dopóki nie wyrzekną się siebie zupełnie i nie będą składać z siebie ofiary codziennie, bo bez tego nie ma i być nie może owocnego zjednoczenia z Bogiem. /Księga III Rozdz. XXXVII ust. 2/

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i inne teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Jak świętuję Eucharystię? Przez co jest ona szczególnym spotkaniem?

/Ubiór, miejsce, czas, wspólnota/

Jakie mam doświadczenie przeżywania Eucharystii w parafii, w małej wspólnocie?

Jak można wzbogacić przeżywanie Eucharystii?

Kiedy Eucharystia jest dla mnie źródłem radości?

5. Modlitwa / podsumowanie

Niech dzisiejszym podsumowaniem będzie wspólny radosny śpiew dziękczynienia.